

[Socialministeren.]

land opfyldte mindstekravene inden for mindst 3 af de 9 områder, og Danmark har ved sin ratifikation meddelt ILO, at det opfylder kravene på følgende områder: læge- og hospitalsbehandling, arbejdsløshedsforsikring, aldersrente og invalide-rente.

Hvad angår konventionerne om arbejderbeskyttelse, er der siden de nye arbejderbeskyttelsesloves ikrafttræden i 1955 indledt forskellige undersøgelser med henblik på, om der ad administrativ vej bør gennemføres forskellige forskrifter, hvorved Danmark påtager sig at overholde en del af ILOs ældre konventioner.

Det ærede medlem hr. Kr. Juul mente, det var ønskeligt, at et udvalg beskæftigede sig nærmere med denne konventions indhold set i relation til arbejderbeskyttelseslovene. Det kan jeg selv sagt ikke have noget at indvende imod. Jeg skal gerne fremskaffe de oplysninger, der ønskes; den tidligere direktør i arbejdstilsynet er jo nu departementschef i socialministeriet og den højeste sagkundskab på det område.

Carl P. Jensen: Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister for hans bemærkninger i anledning af mine udtalelser vedrørende ratifikation af flere konventioner. Jeg er i og for sig ikke tilhænger af, at vi skal ratificere konventioner bare for konventionernes skyld; jeg ser gerne, at de konventioner, vi ratificerer, fører til lovgivning på de pågældende områder. Det, jeg spurgte om, og som jeg nu har fået besvaret, var, om vi ikke har mulighed for at ratificere konventioner på områder, hvor vi har vor lovgivning i orden. Jeg har tidligere peget på konventionen af 1921 om anvendelsen af blyhvidt i maling. Så vidt mig bekendt er dette forhold i orden, men konventionen derom har vi ikke undertegnet.

Det er rigtigt, som socialministeren sagde, da han nævnte en del lande, der har ratificeret en række konventioner, at et stort antal af ratificerede konventioner ikke nødvendigvis betyder, at man også har en status i social henseende som den, vi har her i landet. Den højtærede minister kunne også have nævnt et land som Bul-

garien, der har ratificeret omkring 65 konventioner, uden at dette lands sociale status, så vidt jeg ved, står på højde med vor.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen sagde, at vi bør ratificere konventioner for derved at lægge moralsk pres på andre lande sådan, at vi kan få dem til også at ratificere konventionerne. Men det, at andre lande ratificerer, betyder ikke, at de lader lovgivningen følge med på de pågældende områder. Det ærede medlem nævnte konventionen om arbejdstidsforkortelse, som vi tidligere havde afvist at behandle her i tinget. Jeg har ikke noget imod at diskutere disse problemer, jeg ønsker blot ikke, at vi skal ratificere en konvention bare for at kunne sige, at nu tæller den med. Det gælder f. eks. konventionen om arbejdstidsnedsættelse. Dengang det ærede medlem fru Ragnhild Andersen ville drøfte dette problem, var det imidlertid i en aktuel situation, hvor jeg af særlige grunde ikke var interesseret deri.

Jeg har ikke noget imod at drøfte arbejdstidsproblemer i forhold til konventioner. Der er f. eks. lande, som har ratificeret konventionen om 40 timers ugen. Jeg tror så galt, at det store Sovjet har ratificeret arbejdstidskonventionen, men alligevel er det en kendsgerning, at man derovre så sent som i marts 1956 ikke var kommet længere end til at udstede et dekret om nedsættelse af arbejdstiden fra 48 til 46 timer uden lønkomensation for akkordarbejde, og så vidt mig bekendt er der ikke sket noget siden. Og så vidt jeg ved, har man i en række østeuropæiske lande vedtaget konventioner om arbejdstiden, ja, praktisk talt vedtaget alle de konventioner, der findes, men hvor er realiteten bag vedtagelserne? I oktober i fjor blev der i Czekoslovakiet udsendt en meddelelse til de czekoslaviske arbejdere, hvori man beklagede, at centralkomiteen med beskæmmelse måtte indrømme, at produktiviteten i Czekoslovakiet ikke havde udviklet sig på en måde, der korresponderede med planlægningen — som man sagde i den officielle meddelelse — og derfor måtte man frafalde et tidligere givet løfte om at nedsætte arbejdstiden fra 48 til 46 timer. Det er altså ikke ratifikationen af en række konventioner, der er det af-